

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv
Doctoribvs Reseratvs**

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

IV. De aliis accidentibus effectibus, déque communicatione cum
excommunicato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

480 *Moral. Theologiæ Tract. IV. Censure,*
ne munus exercere? Licitè patrocinari non potest, valens
men acta ab eo, etiam si vitandus sit, si à iudice fuerit admis-
sus: omnino tamen repellendus esset. Quid de Procuranti?
Admitti in iudicio non debet, si autem admittatur, etiam re-
pelli semper potest, & excipi contra ipsum. At si vitandus sit,
omnino repellendum assero.

32. *Detutore denique quidnam?* Excommunicatus tu-
ris minus non debet accipere; acta nihilominus valent, do-
nec per exceptionem repellatur.

33. *Quonam modo excommunicatus priuatus est com-
municatione ciuili?* Hæc quidem semper excommunicato esti-
terdicta, aliis non nisi quando ex vitandis esset. At si le-
cūs ab ipso, vel ab aliis fiat, culpa tantum venialis commi-
titur.

34. *Quid si creditor, aut debitor sit excommunicatus?* Si de-
bitor, licitum est creditori cum illo communicare, ad suum
creditum recuperandum, etiam si ille vitandus esset. Si au-
tem est creditor, suo iure per excommunicationem non pri-
uatur; at actione petendi in iudicio debitum, priuatus vide-
tur, et si priuatim petere, & recipere debitum possit.

35. *Licet ne cum excommunicato contritus celebrare?* Cum
vitando non licet: validi tamen sunt, exceptis quibusdam ca-
sibus à Filiuicio hic expressis.

36. *Possunt ne fieri ab excommunicato Testamenta?* Licitè
confici non possunt. At si fiant, valida sunt. Idémque dicen-
dum de personis, quæ Testamentis intersunt, ob prohibitan-
sanè communicationem. Porro hæredi instituendo, licitum
est excommunicatum ad condendum Testamentum inducere,
etiam vitandum, ob communes excusandi causas, tempo-
ralem scilicet utilitatem. Hæres etiam excommunicatus in-
stitui potest si non sit ex vitandis. Tamen hæreditatem adic-
non valet, nisi priùs excommunicatione expediatur. Cate-
rūm de quotidiano conuictu infra.

C A P V T I V .

*De alijs accidentalibus excommunicationis Majoris
effectibus, deque communicatione cum
excommunicato.*

37. *Sunt ne alijs excommunicationis Majoris effectus?* Sunt
quidem alijs effectus, quos accidentales appellantur,
qui scilicet non nisi ex malitia excommunicati agere volen-
tis

tis, ea quæ per censuram prohibita sunt, assolent incurri. Primus quidem effectus est mortalis culpæ reatus, si agat prohibita directè per censuram, ut est communicatio in diuinis rebus. Irregularitatem autem excommunicatus incurrit, cum actionem aliquam ordini sacro deputatam exercet. Secundus est præsumptio suspicionis de hæresi. Tertius, priuatio Ecclesiastici Beneficij, vel ipso facto, vel per sententiam. Quartus nullitas absolutionis generalis in rescriptis, si per annum insor descatur.

Micite

38. *Quid est cum excommunicato communicare?* Ut quis datur cum excommunicato participare, primum supponi debet, iam illum in excommunicationem incidisse. Secundò debet esse prohibita participatio cum vitando. Tertiò, nulla adesse necessitas, quæ posset excusare. Et quidem omnes fideles Ecclesiastico præcepto prohibentur, ne cum excommunicato participant, cooperando ad eius contumaciam in crimen. Qui autem præterea cum excommunicato participant in crimen, excommunicationem Maiorem incurrent. Debet autem excommunicatione in crimen eo esse, ob quod excommunicatus est. Qui denique cum excommunicato in diuinis communicaret, ultra mortalem culpam, etiam Minorem excommunicationem incurreret; nam is, qui tantum in humanis communicaret, etsi in eandem Minorem excommunicationem incideret, venialiter dumtaxat delinqueret.

C A P V T V.

De Absolutione ab excommunicatione Minoris.

39. *Vonammodo excommunicatione Maior tollitur?* Profectò contumacia sublata semper auferri posset excommunicatione; tamen ordinario iure per solam absolutionem tollitur.

40. *Quinam absoluit ab excommunicatione iuris non reservata?* Episcopus proprius, Parochus, & quiuis proprius Sacerdos. Est ab homine *specialis excommunicatio*. Is tantum absoluit, qui eam tulit, Superior, & ab iis delegatus. Dixi specialem; nam generalis ex probabili opinione cum excommunicatione iuris non reservata concurrit; quamvis in rigore leges sequatur excommunicationis ab homine specialis.